

KRETSMESTERSKAPET FOR LAG

Vi tar her med resultatet for de beste i serien som pågår. Da ikke alle lag har spilt like mange kamper, gjengir vi antall spilte kamper i parentes:

PULJE A	
Kr.sand 3 (2)	37 p
Som (2)	22
Kr.sand 1 (1)	20
PULJE B	
Kr.sand 4 (4)	60
Kr.sand 2 (3)	52
Vågsbygd 2 (4)	38
Evje (3)	33
PULJE C	
Lista (4)	74
Mandal 1 (4)	51
Farsund (4)	22
PULJE D	
Flekkefjord 1 (4)	55
Moi 1 (2)	35
Flekkefjord 2 (3)	35
Kvinesdal 1 (3)	34
Flekkefjord 3 (4)	32

KM FOR MIXED PAR

Vest-Agder Bridgekrets har sendt ut innbydelse til KM for mixed par 1982.

Spillingen foregår i Vigeland Brugs festlokaler søndag 17. januar 1982.

Påmelding gjennom klubbene innen mandag 4. januar.

VENNESLA BRIDGEKLUBB

har sendt ut innbydelse til Julebridge 1981 i Folkets Hus tirsdag 29. desember. Påmelding ved fremmøte.

KRISTIANSAND BRIDGEKLUBB

Resultat for de beste etter første kvelden i julebarometerturneringen:

Borgemyr—Borgemyr	+ 91
Berge—Skretting	72
Ellingsen—Pedersen	59
Ås-Lyngby—Løvås	59
Sagevik—Mæsel	55
Drangsholt m. makker	52
Håversen—Stray	50
Borøy—Tovik	45
Johnsen—Rike	36
Daalmeijer—Rustad	30
Turneringen fortsetter mandag.	

VENNESLA BRIDGEKLUBB

Resultat fra den årlige klubbturnering med trekning av makker:

K. Saga—O. Ås	195
O. Leland—R. Løvås	191
S. Wold—J. Homme	187
M. Vignes—A. Fangthol	184
H. Homme—M. Bollmann	179
G. Homme—H. Skretting	177
T. Hodnebrog—A. Larsen	176
R. Fossdal—E. Larsen	173

Følgende spill dukket opp i Kr.sand BK kl. 1 for et par uker siden:

Øst/N.S:	
♠ E K 3	
♥ K 9 8 4 3	
♦ D 7 5	
♣ 8 5	
♠ 8 5 2	♠ D K n 9 6 4
♥ E K D 7 2	♥ —
♦ K n 8	♦ E K 9 6 4 2
♣ K n 10 7	♣ E 2
♠ 10 7	
♥ 10 6 5	
♦ 10 3	
♣ K D 9 6 4 3	

Vanlig kontrakt Øst-Vest var 4 spar.

Syd spiller ut kl Konge. Hvordan fortsetter De? De fleste Øst-spillerne stakk og spilte tre ganger ruter i håp om at den motspiller som hadde to ruter ikke hadde sp 10, og måtte trumfe med en av topphonnorene. Her trumfet imidlertid Syd med sp 10, og det måtte bli en bet.

Ved ett bord stakk spilleren kløverutspillet, og fortsatte, og fortsatte med sp Dame. Nord kom inn, og gav kløver opp igjen. Syd stakk, og etter lang betenkning fortsatte han med en kløver til. Nord trumfet lavt, og Øst trumfet over. Så var det bare å spille spar og håpe på at fordelingen var 3-2 opprinnelig. Det stemte, og kontrakten var i havn.

Vi ser at om Syd frir seg med hjertet i stedet for å spille kløver tredje gang, må spilleren gjette i spar for å vinne.

A.B.

VÅGSBYGD BRIDGEKLUBB

Før vinterturneringene begynner spilles det årlige kveldsturneringer hver onsdag i Grendehuset, Åsane. Sist onsdag måtte 25 par som ble delt inn i to puljer a 15 og 10 par. Disse kom over snitt:

PULJE 1:	
Århus—Tønnessen	239
Mæsel—Mæsel	238
Høiland—Høiland	193
Hauge—Gimle	186
Liene—Justvik	170
Paulsen—Paulsen	168
PULJE 2:	
Ellingsen—Pedersen	138
K.Mæsel—Saga	128
Lundevoll—Øyen	127
Amdal—Borøy	117
K.Mæsel jr.—Stoen	113
Gumpen—Gumpen	112

BRIDGE I LYNGDAL

Mandag spiles 4. runde i juleturneringen. I pulje A spilte 10 par 27 spill.

Fru Ubostad — Arv. Ubostad	126 p.
Tobiassen — Abr. Ubostad	120 p.
Nilsen — Noraas	118 p.
Vere — S. Johansen	112 p.
Hovden — Dybesland	111 p.
Fru Sandnes — G. Sandnes	111 p.
I pulje B spilte 8 par 21 spill.	
Fru Clausen — Clausen	69 p.
Fru Biribakken — L. Sandnes	69 p.
Folseråd — Foss	69 p.
Austbø — Johannessen	65 p.
Sammenlagt etter fire runder er følgende over middels:	
Pulje A	
Nilsen—Noraas	492 p.
Fru Sandnes — G. Sandnes	477 p.
Heltne — G. Bringsjord	461 p.
Tobiassen — Abr. Ubostad	451 p.
Pulje B:	
Fru Biribakken — L. Sandnes	319 p.
Folserås — Foss	282 p.
Tesaker — Stapnes	264 p.
Fru Hovden — Fru Sletta	261 p.

— Våre penger og tekniske kunnskaper duger lite uten kjærlighet til de menneskene vi ønsker å hjelpe, sier Jan Otto Kvalheim.

Prest for pinse-venner og lutheranere

Av ØYSTEIN FRANCK-NIELSEN

— Det er et privilegium å få ta del i utviklingsarbeid i Den tredje verden. Det er interessant og utfordrende — men også betydelig vanskeligere enn jeg hadde tenkt meg før jeg dro ut. Helt sikkert er det at våre penger og tekniske kunnskaper lite duger om ikke dette holdes sammen med innsikt i det samfunn vi arbeider i. Og — ikke minst — kjærlighet til de menneskene vi ønsker å hjelpe.

Dette sier Jan Otto Kvalheim, permittert prest i Oddernes Menighet og for tiden administrator i Kirkens Nødhjelps distriktsutviklingsprogram i Sør-Sudan.

Med senter ved den lille byen Torit i provinsen Equatoria har Kirkens Nødhjelp siden 1975 her drevet sitt største utviklingsprosjekt. Direktoratet for utviklingshjelp (NORAD) støtter prosjektet med 80 prosent av finansieringen.

Jordbruk, veibygging, vannboring, helsearbeid, byggevirksomhet, og verksteder er bare noen stikkord for den mangeartede virksomheten som skal hjelpe til å bringe et svært tilbakestående samfunn et skritt eller to fremover. Etter 17 års borgerkrig stod man ved fredsslutningen i 1972 overfor et folk som praktisk talt manglet alt. I dag kan man så smått begynne å se sporene av syv års virksomhet i en provins som er like stor som Finnmark fylke.

Det forteller litt om oppgaven at pil og bue fortsatt er i daglig bruk i store deler av provinsen. I flere landsbyer har Kirkens Nødhjelps helsearbeidere vært de første hvite som har satt sin fot der.

Flytjenesten

Når man kommer til Torit for å besøke Kirkens Nødhjelps Sudan-program, er presten fra Oddernes Jan Otto Kvalheim, faktisk en av de aller første man møter. Det er nemlig han som har ansvaret for å ta imot KN's fly som to ganger i uka sørger for den livsviktige kontakten med Nairobi.

Og det er Jan Otto Kvalheim som står på den vesle flyoppstillingsplassen i Torit og vinker flyet på plass mens støvet fra den grusbetlagte rullebanen virvles opp av de to kraftige turbojetmotorene før flygeren Fred Schrafft har utført alle cockpit-rutiner og kan stanse motorene.

Da har Jan Otto først kjørt en runde på flystripa og sjekket at alt er klart for landing, det vil si at vaktene er på plass for å hindre dyr

i å komme i veien for den to-motors maskinen som dukker opp fra nordvest.

— Flyoperasjonene er en av de sidene ved prosjektet jeg har ansvaret for, forteller Jan Otto i Landroveren på vei ut for å ta imot fredagsflyet.

40 norske familier

— Ellers er det jeg som har ansvaret for at leiren vår, Hilieu, fungerer som den skal. I tillegg har vi et gjestehus for besøkende, administrasjonsbygninger, verkstedbygninger og skole. Min jobb er å sørge for at alle har det de trenger og at de daglige oppgavene i Sudan-programmets hovedkvarter blir gjort som de skal.

Prestetjenesten

— Men hvordan kommer presten inn i dette bildet?

— Det er en stor fordel at jeg har et arbeid i programmet som alle andre. Jeg står overfor de samme problemene og de samme utfordringene som våre andre ansatte. Prest og menighet står på en måte på lik linje. Jeg må tåle saklig kritikk på det jeg gjør, noe jeg opplever som et sunt korrektiv til min forkynnelse.

Jan Otto holder også gudstjenester. Annenhver søndag er det gudstjeneste på norsk i leiren. Og hvilken gudstjeneste! Full oppslutning fra store og små og medvirkning både av førskolebarna — som åpner gudstjenesten ved å komme inn i prosen sammen med presten for så å pynte alteret — og av skolebarna som deltar med sang. Og så spiller selvsagt leirens eget musikkorps, mens det vesle orgelet betjenes av sjefen for vannprosjektet.

Prest for alle

Kvalheim står på alle måter i en unik situasjon som prest.

— Jeg er prest for og forretter gudstjeneste for en menighet som omfatter pinsevenner og lutheranere. Her nede samarbeider jeg uten problemer med folk med tilknytning til Misjons-sambandet og Den katolske kirke. Samtidig lever vi her i et land med et sterkt muslimsk preg. Derfor tvinges vi til å lete etter det vi har felles i motsetning til hjemme hvor vi ofte synes å være på intens jakt etter det som skiller oss. — Det gir en fantastisk mulighet til å forkynne evangeliet.

Jeg tror også at menigheten her nede opplever presten på en måte som i Norge er forbeholdt prestefamilien. Vi er så nær hverandre at presten tvinges til å være konkret også i sin syndsbe-

Den første en møter på flyplassen i Torit er Jan Otto Kvalheim som vinker flyet inn på oppstillingsplassen.

kjennelse — og det er ikke noe dårlig utgangspunkt.

Vanskelig oppgave

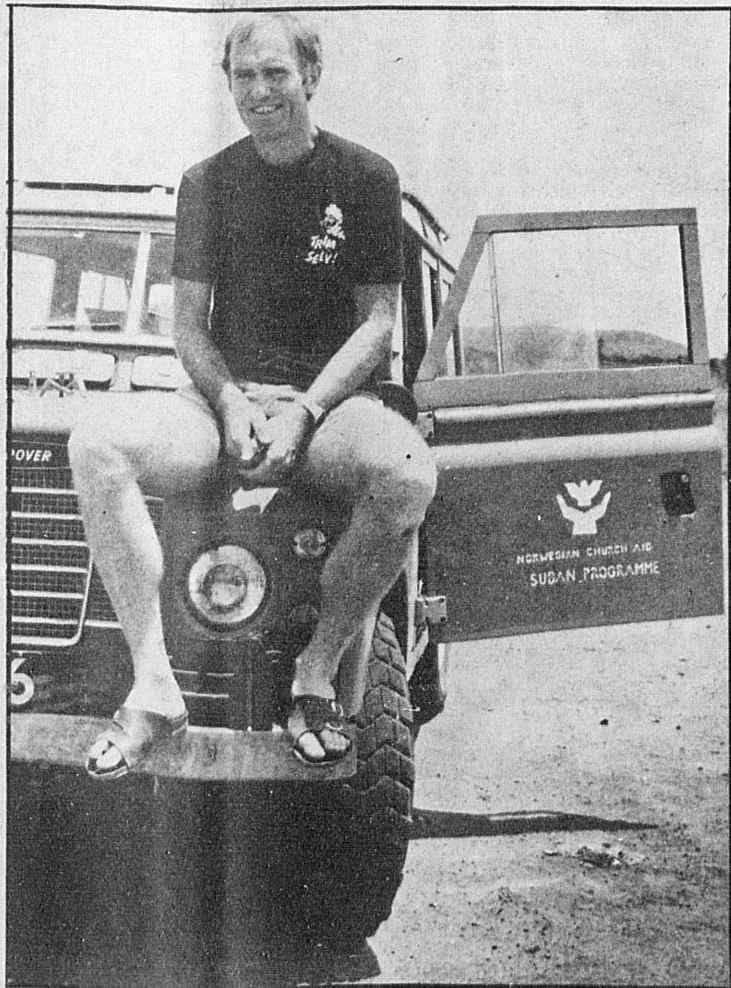
Det er en vanskelig oppgave Kirkens Nødhjelp har tatt på seg i Sør-Sudan. På den ene side dreier det seg om et land med store ressurser — ikke minst på jordbrukssiden. Men samtidig er det mange problemer knyttet til utnyttelsen av dem. Folket er for eksempel ikke vant med moderne teknologi, så alt må læres fra grunnen av. Det er ikke mange årene siden oksepleying ble introdusert i Sør-Sudan.

Underernæring

På tross av disse rike mulighetene til å dyrke opp enorme arealer, så er situa-

sjonen den at deler av befolkningen til enhver tid lever på grensen til underernæring. Og i perioder — for eksempel sist vinter — kan området rammes av tørke som ødelegger avlingene og tusenvis av mennesker står uten mat. I flere slike situasjoner har Kirkens Nødhjelp satt inn sitt hjelpeapparat. Sist vinter ble utvisomt tusener av menneskeliv reddet takket være et matforarbeid-program igangsatt av Kirkens Nødhjelp.

Ikke rart at Oddernespresten Jan Otto Kvalheim, hans kone Gro og barna Anne og Geir opplever at de står i en usedvanlig meningsfylt tjeneste i et av de aller mest tilbakestående områdene i Afrika.

Jan Otto Kvalheim administrerer Kirkens Nødhjelps utviklingsprogram i Sør-Sudan.

Idar Kristiansen:

— Jeg er kunstner — ikke historiker

— Jeg ville lyve hvis jeg overfor noen påstod at den store Aschehougprisen ikke betød noe for meg som forfatter. Det gjorde den selvsagt, sier Idar Kristiansen, som i disse dager har fullført fjerde verk av sin store romanserie om «Kornet og fiskene». Men pristildelingen betød to ting, sier han. Den beste var selvsagt anerkjennelsen ikke av meg alene, men av den neglisjerte klasse jeg er en del av, nemlig de norske provinsforfatterne. Prisen hevet oss alle opp til et nivå vi er glad for, det nivå som gir aktelse og respekt. Slikt betyr alt for folk som går sitt eget løp og som går det løp som ikke har Oslo-kaféene som en slags mellomstasjon, «suppestasjoner» så å si.

Men, fortsetter Kristiansen. Pristildelingen og innstillingen til Nordisk Råds litteraturpris, betød også noe annet, noe litt mer problematisk. Det hele, viraken og ståheien og oppmerksomheten avbrøt meg i arbeidsrytmen som er et vilkår for å komme videre, få til noe nytt.

— Betyr det at «Guds nåde nordpå» representerer en sluttens eller innleder en hvilepause i din forfattergjerning?

— Nei. Men først må jeg få orden i mine ytre arbeidsvilkår. Verdens vakreste kvinne og jeg, hun er billedkunstner, regner med, eller i alle fall håper sterkt, å få kjøpt et hus utenfor Langesund.

— Og jeg som trodde ditt stoff berodde så sterkt på din nord-norske tilhørighet at du ikke kunne forflytte deg geografisk?

— Å, det er nok av dem som foretrekker distanse både når det gjelder tid og sted. Når det imidlertid gjelder stedet, innebærer det rettighet at jeg har holdt meg til mitt romanstoffs landsdel hittil. Men nå arbeider jeg med et ganske annet slags stoff enn det som heter «Kornet og fiskene til».

For det første skal jeg avslutte et skuespill som er skrevet på bestilling til 150-årsjubileet for Vadso by i 1983. Materialet er innsamlet. Bearbeidelsen kan skje hvor som helst. Og min kvinne skal som nevnt også ha sitt sted å arbeide på. Dessuten står jeg midt oppe i arbeidet med en novellesamling nokså uberoende av bestemte ytre omstendigheter.

Men mitt viktigste prosjekt vil jeg påstå er av nokså oppsiktsvekkende gehalt, nemlig det jeg kaller en «kriminalistisk» roman, ikke en kriminalroman, om den kommunistiske motstandsbevegelsen i Danmark under okkupasjonsårene.

Når jeg bruker ordet «kriminalistisk», går det på den kriminelle behandling de danske kommunistene ble gjort gjenstand for av nazister og sosialdemokrater nærmest i fellesskap.

Men akkurat det har jo Hans Scherfig skrevet om før. Fra Hans Kirk sitter imidlertid jeg på et håndskrevet manuskript som egentlig ikke hører under vår samtale, av bestemte grunner.

En rekke danske kommunister som ikke har villet åpne seg for egne landsmenn, har åpnet seg for meg, som nordmann. De nord-norske partisaner i særdeleshett, og norske motstandsmenn, som det jo fantes tusenvis av over hele landet vårt, står i en særstilling i en rekke danskers bevissthet. Jeg som nordmann og forfatter, betrakter de som redelig, redelig nok til en betoelse. De mistenker meg ikke for å bedrive historieforskning, derfor sitter jeg også på et særdeles spennende lydbandmateriale om dette stoffet. Men mine forbindelser avslører jeg ikke for noen journalist i denne omgang.

— Men om vi nå går over til norske forhold og romankvartetten din om den finske innvandringen, så er det jo nettopp historieforskning en mann som f.eks. Nils Magne Knutsen ved Tromsø Universitet har anklaget deg for å bedrive?

— Nils Magne Knutsens frenetiske angrep på mine bøker, det ligner jo nærmest et vanvittig korstog, er, tro meg, betinget og bestemt av en arrestasjon som jeg i sin tid foretok på en av hans egne bokanmeldelser. Mannen har jo satt i sving flere dusin studenter for å understøtte egne meninger.

— Men hvis nå påvisningene av gale årstall i bøkene dine holder, hva så?

Jeg er kunstner, ikke historiker. Om et menneske sulter ihjel i 1821 og ikke i 1825, hva spiller det for rolle for den som lider sultedøden? Jeg har villet at menneskene skal bli mennesker i mine bøker. Ikke materiale for dosenter. Leserne skal se og oppleve forbindelseslinjer der de aldri før har sett dem. Det er kunstnerens oppgave. Kunstneren skal avdekke en del av den historien som ingen mennesker har sett. Og husk: Bak ethvert forfatterskap ligger en drivkraft av ekstremt personlig art. I mitt tilfelle dette: En pike jeg var forelsket i som fjortenåring og som døde jevn gammel med meg. Og hun var ikke den eneste som måtte bote med livet som følge av fattigdom og djevelsk armod under den finske innvandringen til Norge. 130.000 bukket under. Og så kommer en flokk studenter engasjert av en amanuensis og pukker på noen årstall!

Herregud, der fins en livsviktig kjerne av kjennsgjæringer. Men den dagen en dikter ikke har lov til å dikte, da er han ingen dikter lenger!